

PROP DE VOSALTRES

Els cossos fràgils

Estimats diocesans:

En aquestes setmanes d'estiu sembla un sarcasme parlar dels cossos més fràgils que habiten i ens acompanyen diàriament. L'estiu és propici per comentar situacions plaents de platges i muntanyes: és temps de contemplar en revistes i diaris cossos modelats per dietes i ungüents; abunden els reportatges que aconsellen mil maneres de descansar per oblidar la realitat ordinària de la nostra família o de l'entorn d'amics i coneguts; la roba d'última moda o els perfums cars són moneda corrent per a molta gent amb ànsia d'aparèixer davant els altres amb una forma corporalment perfecta... Podríem continuar fins a l'infinit amb exemples que tots guardem a la retina, o potser aspirem a aconseguir també un bri d'aquest món aparentment perfecte.

Davant les constatacions anteriors, sembla una dissonància parlar de fragilitat i absència de bellesa, però ho fem perquè tots acceptem i sabem que el cos és una part del tot, de la persona, i que la dimensió emocional i espiritual és un component indispensable per a la seva definició. Una part és la visible i l'altra s'intueix després d'una impressió per les respostes del subjecte o per un informe tècnic. Per això no es pot limitar la definició de la persona a l'aspecte extern, ja que és una unitat psicossomàtica que viu i crea, que comprèn i treballa, que estima i plora, que es tanca en si mateixa o s'obre a les relacions amb els altres per participar de les seves alegries i de les seves dificultats. És una realitat complexa digna de ser estudiada, com ho han fet els mil sabers que hem manejat per a

situar-la en els seus límits precisos. Però hi ha una certesa, que no admet cap discussió: tot ésser humà té la mateixa dignitat en la consideració i el tracte, i no hi ha diferències entre uns éssers humans i uns altres per raó del seu origen, ètnia, condició social o cultural. Els cristians diem que, en haver estat creats a imatge i semblança de Déu, no existeix una precedència o jerarquia social que exalti un grup o el denigri fins a l'anihilació. Tots som iguals davant del Creador i mereixem el mateix respecte.

Tot això ho dic després de comprovar, un any més, l'atenció afectuosa que reben els malalts que peregrinen a Lourdes per implorar a la Mare de Déu, a la gruta, una ràpida recuperació de les seves malalties o una cristiana acceptació de la seva situació de malalts. Els seus cossos, amb molts anys i marques en els rostres, no són agradables de veure. No obstant això, són estimats i tractats com a germans. És admirable la quantitat de voluntaris

que es desviuen per ajudar-los en tot moment. Hem coincidit, com en anys anteriors, amb pelegrins malalts i voluntaris d'altres diòcesis i tots actuen de la mateixa manera. Fins i tot podem dir que és una gran lliçó d'humanitat per als grups de joves amb ganes de fer una experiència nova. Aquest viatge juvenil els suscita mil preguntes i ben segur que els canvia el cor. El costum d'admirar cossos esvelts en paper o en suports audiovisuals els cau als peus en contemplar la meravella del tracte i l'afecte a cossos deformes, amb nafres o amb dificultats per a moure's o parlar.

No voldria ser reiteratiu en descriure novament aquesta situació. Sabeu que els cristians, que coneixem

la preferència de Jesucrist pels malalts, pobres i exclosos, estem obligats a no fer cap mena de distinció entre germans. Hem rebut l'amor de Déu que ens impulsa a estimar els altres de manera permanent. L'Església ens proposa diverses jornades d'oració i acció: al setembre, amb els refugiats i emigrants; i després, la jornada dels pobres, la campanya de Mans Unides contra la fam, la jornada del malalt amb motiu de la festa de la Mare de Déu de Lourdes, el diumenge del malalt del temps de Pasqua, les campanyes contra el càncer, contra la lepra, a favor dels nens abandonats, campanyes puntuals a causa de calamitats naturals...

Agraïm les moltes persones que tenen el coratge de cuidar i curar els altres.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Reunió amb el president del Consell de l'Audiovisual

El bisbe Salvador, en la seva funció de bisbe delegat del Secretariat Interdiocesà de Mitjans de Comunicació Social de la Conferència Episcopal Tarraconense, es va reunir el passat 19 de juny a la seu del Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC) amb el seu president, Xevi Xirgo, per tractar diferents temes relacionats amb la comunicació i el paper que es dona a l'Església en els diferents continguts audiovisuals que es poden con-

sumir als mitjans de comunicació catalans. La trobada s'inserix en una ronda de contactes que també va suposar una reunió, fa unes setmanes, amb el director de Catalunya Ràdio, Jordi Borda, i el cap d'informatius de l'emissora, Òscar Fernández.

D'altra banda, el bisbe Salvador ha signat el nomenament de Mn. Víctor Martínez Mateu, com a delegat diocesà de Catequesi, amb data 8 de juny de 2023.

CERCA DE VOSOTROS

Los cuerpos frágiles

Queridos diocesanos:

En estas semanas de verano parece un sarcasmo hablar de los cuerpos más frágiles que habitan y nos acompañan a diario. El verano es propicio para comentar situaciones placenteras de playas y montañas: es tiempo de contemplar en revistas y diarios cuerpos moldeados por dietas y ungüentos; abundan los reportajes que aconsejan mil maneras de descansar para olvidar la realidad ordinaria de nuestra familia o del entorno de amigos y conocidos; la ropa de última moda o los perfumes caros son moneda corriente para mucha gente con ansia de aparecer ante los demás con una forma corporalmente perfecta... Podríamos seguir hasta el infinito con ejemplos que todos guardáis en la retina, o quizás aspiráis a conseguir también un poco de este mundo aparentemente perfecto.

Ante las constataciones anteriores, parece una disonancia hablar de fragilidad y ausencia de belleza, pero lo hacemos porque todos aceptamos y sabemos que el cuerpo es una parte del todo, de la persona, y que la dimensión emocional y espiritual es un componente indispensable para su definición. Una parte es la visible y la otra se intuye después de una impresión por las respuestas del sujeto o por un informe técnico. Por ello no se puede limitar la definición de la persona al aspecto externo, ya que es una unidad psicósomática que vive y crea, que comprende y trabaja, que ama y llora, que se cierra en sí misma o se abre a las relaciones con los demás para participar de sus alegrías y de sus dificultades. Es una realidad compleja digna de ser estudiada, como lo han hecho los mil saberes que hemos manejado para situarla en sus límites precisos. Pero hay una certeza, que no admite ninguna discusión: todo ser humano tiene la misma dignidad en la consideración y el trato, y no hay diferencias entre unos seres humanos y otros por razón de su origen, etnia, condición social o cultural. Los cristianos decimos que, al haber sido creados a imagen y semejanza de Dios, no existe una precedencia o jerarquía social que exalte a un grupo o lo denigre hasta la aniquilación. Todos somos iguales ante el Creador y merecemos el mismo respeto.

Todo ello lo digo después de comprobar, un año más, la atención afectuosa que reciben los enfermos que peregrinan a Lourdes para implorar a la Virgen, en la gruta, una rápida recuperación de sus enfermedades o una cristiana aceptación de su situación de enfermos. Sus cuerpos, con muchos años y marcas en los rostros, no son agradables de ver. No obstante, son amados y tratados como hermanos. Es admirable la cantidad de voluntarios que se desviven para ayudarles en todo momento. Hemos coincidido, como en años anteriores, con peregrinos enfermos y voluntarios de otras diócesis y todos actúan de la misma manera. Incluso podemos decir que es una gran lección de humanidad para los grupos de jóvenes con ganas de tener una experiencia nueva. Este viaje juvenil les suscita mil preguntas y seguro que les cambia el corazón. La costumbre de admirar cuerpos esbeltos en papel o en soportes audiovisuales se les cae a los pies al contemplar la maravilla del trato y el afecto a cuerpos deformes, con llagas o con dificultades para moverse o hablar.

No quisiera ser reiterativo al describir de nuevo esta situación. Sabéis que los cristianos, que conocemos la preferencia de Jesucristo por los enfermos, pobres y excluidos, estamos obligados a no hacer ningún tipo de distinción entre hermanos. Hemos recibido el amor de Dios que nos impulsa a amar a los demás de manera permanente. La Iglesia nos propone diversas jornadas de oración y de acción: en septiembre, con los refugiados y emigrantes; y después, la jornada de los pobres, la campaña de Manos Unidas contra el hambre, la jornada del enfermo con motivo de la fiesta de Nuestra Señora de Lourdes, el domingo del enfermo del tiempo de Pascua, las campañas contra el cáncer, contra la lepra, a favor de los niños abandonados, campañas puntuales a causa de calamidades naturales...

Agradecemos a las muchas personas que tienen el coraje de cuidar y curar a los demás.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Tertúlia de Càritas amb dones migrants

Sota el títol «Dones empoderades. Migració en femení», l'Aula Magna de l'Institut d'Estudis Ilerdencs va acollir una tertúlia, el passat 15 de juny, amb la participació de 4 dones migrants que

van explicar la seva història particular per arribar a la plena integració a la nostra societat.

Les intervencions van servir per posar de manifest que, malgrat les dificultats, és possible sortir-se'n com a dona migrant, però deixant clar al mateix temps que «no és cert allò de si vols, pots», ja que hi ha molts prejudicis i discriminacions.

Organitzat per Càritas diocesana de Lleida, a l'acte hi van participar Mònica Caldas (jurista), Zakia El Atoui (psicòloga i orientadora laboral), Oana Nicolaescu (advocada) i Eunice Romero (directora general de Migracions, Refugi i Antiracisme).

Totes elles, amb la moderació de la periodista Laura Gómez, han relatat el recorregut de la seva història personal, destacant alguns dels moments més especials des de la seva arribada a Catalunya.

S'enduen a restaurar dos mantells de la Mare de Déu de la Soledat

Dues tècniques restauradores tèxtils van recollir, el passat 14 de juny, els dos mantells de la Mare de Déu de la Soledat que es guarden a l'Església de la Sang i que encara estaven pendents de restauració, per tal de dur-los a Barcelona i sotmetre'ls al procés d'arranjament i recuperació que ha de permetre que tornin a lluir amb tot el seu esplendor. Es tracta del mateix equip de professionals que ja es va fer càrrec de la intervenció al mantell que surt a la processó del Sant Enterrament, el Divendres Sant, i que es va arranjar recentment. La reestrena de la peça completament restaurada va ser un dels atractius de la Setmana Santa d'enguany.

81a edició del Concurs dels Fanalets

L'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes, entitat organitzadora de la Festa i Romeria dels Fanalets de Sant Jaume, que se celebra el 24 de juliol, ha convocat, un any més, el Concurs dels Fanalets de Sant Jaume, que ja arriba a la 81a edició. La presentació dels fanalets es farà el 14 de juliol a la capella del Peu del Romeu, on quedaran fins al vespre del 21 de juliol, quan es farà l'acte de lliurament de premis. La d'aquest 2023 serà la primera edició des de la declaració com a Festa Patrimonial d'Interès Nacional.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «Cada-cun de nosaltres necessita de l'altre, i fins i tot la feblesa, si la vivim junts, pot convertir-se en una força que millora el món» (14 de febrer).

@Pontifex_es: «L'anunci de l'Evangeli no surt de nosaltres, sinó de la bellesa del que hem rebut gratuïtament, sense mèrit: trobar a Jesús, conèixer-lo, descobrir que som estimats i salvats. És un do tan gran que no podem guardar-lo per a nosaltres i sentim la necessitat de difondre'l» (15 de febrer).

@Pontifex_es: «La Paraula de Déu, que es dirigeix a tots, crida a la conversió: quan entra en nosaltres, transforma el nostre cor i la nostra ment, ens canvia, ens porta a orientar la nostra vida cap al Senyor» (16 de febrer).

@Pontifex_es: «Déu mai ens deixa sols, però, per a donar-nos una mà, espera que li demanem. És necessari, llavors, aprendre a distingir la seva veu per mitjà de l'oració silenciosa, el diàleg íntim amb Ell, guardant en el cor el que ens fa bé i ens dona pau» (18 de febrer).

Lleida renova la seva consagració al Sagrat Cor de Jesús

El bisbe Salvador va renovar, el passat 16 de juny, la consagració de Lleida al Sagrat Cor de Jesús, coincidint amb la festa, que se celebra el segon divendres després de Corpus Christi. La benedicció, seguida per un nombrós grup de fidels, es va fer al monument que hi ha al pati del Monestir del Sagrat Cor de Jesús de les Carmelites Descalces de la Caparrella, on prèviament s'havia celebrat l'Eucaristia i l'exposició del Santíssim.

En la seva homília, el bisbe Salvador va alertar del perill de caure tant en l'extrem de voler-ho explicar tot només des de la ciència excloent Déu, com en el pol oposat, el de deixar-ho tot en el sentiment i en les explicacions quasi màgiques.

També va voler aprofitar la consagració de Lleida al Cor de Jesús per demanar —coincidint amb el fet que l'endemà es constituïen els nous ajunta-

ments— pels homes i dones que hauran de regir els afers públics a partir d'ara.

Els claretians celebren el Cor de Maria

La comunitat claretiana de Lleida va celebrar, el 17 de juny, la festa del Cor de Maria en una Eucaristia solemne presidida pel pare Dion Paskali, i concelebrada per tots els membres de la comunitat, acompanyats per alguns feligresos de la Parròquia Claret de Lleida. La comunitat dels claretians de Lleida pertany a la Província Sant Pau,

un dels organismes de la Congregació de Missioners Claretians, sorgida el dia 1 de gener de 2020.

Dies abans, la Parròquia de Sant Antoni Maria Claret de Lleida va acollir l'acte de cloenda del curs de la Catequesi Familiar, amb 15 infants que han combregat per primer cop durant els dos darrers caps de setmana de maig.

Exposició amb obres d'usuaris d'Arrels

Les Galeries Indecor de Lleida han acollit, entre el 20 i el 27 de juny, l'exposició «compArte» organitzada per la Fundació Arrels Sant Ignasi i per la doctora en Història de l'Art, Chus Oteza. Diverses obres dutes a terme per alguns dels usuaris de l'àrea d'acompanyament d'Arrels Sant Ignasi van compartir espai amb la de diversos artistes.

Els usuaris de l'entitat fan els seus treballs durant tot el curs amb el taller «Arte, emoción e inclusión» amb l'objectiu de proporcionar un espai de creativitat, cultura, autoconeixement i treball de les pròpies emocions.

REFLEXIONS

S'acosten les vacances

En una reunió d'un equip de matrimonis se suscità el tema de les vacances i els fills. Tots els tenen més petits de catorze anys. Constataven que molts, la majoria, van a colònies o a campaments i això ocupa part del mes de juliol. Resten, però, una colla de setmanes, entre elles les que coincideixen amb les vacances dels pares. El tema derivà cap a les possibilitats formatives a treballar i, en especial, les relacionades amb el creixement en la fe.

És ben cert que el temps de vacances ofereix moltes possibilitats a la vida familiar que convé aprofitar. Temps tranquil per parlar i per deixar parlar els altres, per allargar les sobretalles, per escoltar els fills i els nets, per abordar temes que en el dia a dia ni es toquen, perquè els avis parlin de quan eren joves, de com vivien i es divertien, i dels familiars que els van ajudar a créixer i fer-se grans, també els pares es poden explicar. En un context dialogal, que els joves hi puguin dir la seva. Temps per fer família, per crear sentit de pertinença.

Tots d'acord en la bondat d'aquest plantejament, passaren al capítol de les concrecions. Un dels presents apuntà que, a la seva família, feien una llista de temes que interessaven a petits i grans i els anaven tractant, al vespre, abans de sopar; un altre va proposar, com una bona opció, fer una pregària familiar, abans d'anar a dormir; una tercera va ser anar d'excursió a una ermita i fer-hi una estona de pregària; una altra possibilitat va ser la de seguir una catequesi d'estiu, els pares feien de catequistes; el contacte amb la natura —excursions, pujades a un cim, recórrer un riu— ofereix, també, possibilitats de reflexió i pregària...

Les possibilitats són moltes. També cal considerar la conversa amb el qui veus una mica o molt afeixugat o la conversa matrimonial en un context de pau. Qualsevol activitat o iniciativa en aquest sentit és positiva. Això sí, les activitats convé preveure-les, preparar-les amb temps, posar-hi entusiasme, bona voluntat i constància. Déu Pare també hi fa la seva aportació. «Els van respondre: Creu en Jesús, el Senyor, i us salvaré tu i tota la teva família» (Ac 16,31).

Enric Puig Jofra, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

10. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Gn 28,10-22a / Sl 90 / Mt 9,18-26]. Sant Cristòfol, mr., patró dels automobilistes; santa Verònica Giuliani, vg. caputxina; santa Amèlia, viuda; sant Ascani, mr.; beats Carmel Bolta, prev., i Francesc Pinazo, franciscans i màrtirs a Damasc.

11. □ Dimarts [Pr 2,1-9 / Sl 33 / Mt 19,27-29]. Sant Benet (†547), abat patriarca dels monjos d'Occident, patró

d'Europa i patró dels arxivers, bibliotecaris i documentalistes. Sant Pius I, papa (140-155) i mr.; santa Olga, reina.

12. ■ Dimecres [Gn 41,55-57;42,5-7a.17-24a / Sl 32 / Mt 10,1-7]. Sant Joan Gualbert, abat; sant Abundi, prev. i mr. a Còrdova (854); sant Ignasi Delgado, bisbe i mr.; sant Josep Fernàndez, prev. i mr.

13. ■ Dijous [Gn 44,18-21.23b-29;45,1-5 / Sl 104 / Mt 10,7-15]. Sant

Enric (†1024), emperador germànic; sant Eusebi de Cartago, bisbe; santa Teresa de Jesús dels Andes, vg. carmelitana xilena.

14. ■ Divendres [Gn 46,1-7.28-30 / Sl 36 / Mt 10,16-23]. Sant Camil de Lellis (1550-1614), prev., fund. Servents dels Malalts a Roma (MI, 1582), patró dels malalts i infermers; sant Francesc Solano, prev. franciscà, de Montilla, missioner al Perú; santa Adela, viuda.

15. □ Dissabte [Gn 49,29-32;50,15-26a / Sl 104 / Mt 10,24-33]. Sant Bonaventura (1218-1274), bisbe d'Albano i dr. de l'Església, card. (franciscà); sant Antíoc, metge, mr.

16. ■ Diumenge vinent, XV de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Is 55,10-11 / Sl 64 / Rm 8,18-23 / Mt 13,1-23 (o bé, més breu: 13,1-9)]. Mare de Déu del Carme o del Carmel (s. XIII), patrona de la gent de mar.

Diümenge XIV de durant l'any (A)

COMENTARI

«Accepteu el meu jou que soc benèvol i humil de cor»

Escribes i fariseus presumien de conèixer molt bé Déu i el seu ensenyament i se n'enorgullien. Però les paraules de Jesús ens indiquen un altre camí: *Us enalteixo Pare perquè heu revelat als senzills tot això que heu amagat als savis i als entesos.* Només des de la senzillesa i la humilitat podem arribar a comprendre Déu. Perquè aquest coneixement és un do de Déu: *Fora del Pare, ningú no coneix veritablement el Fill; igualment ningú no coneix veritablement el Pare fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar.* Per tant, ens cal demanar a Déu aquest coneixement des de la senzillesa i des de la nostra ignorància. Però amb molta confiança: *Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats; jo us faré reposar.* No ens cal fer grans esforços: *fiar-nos i confiar en el Senyor que ens recorda: Accepteu el meu jou, feu-vos deixebles meus, que jo soc benèvol i humil de cor i trobareu el repòs que tant desitjàveu, perquè el meu jou és suau i la meua càrrega, lleugera.* Un cop més el camí és la humilitat a semblança amb el nostre Mestre. I sí, ens cal portar el seu jou, un jou no pesat sinó suau i lleuger perquè el seu jou bàsicament és l'amor. És el jou del Senyor que ens estima, que és bo amb nosaltres. La mateixa idea la trobem a la primera lectura. Parla del *rei de Jerusalem, que és bo i salvador, muntat humilment en un ase, en un pollí, fill de somera.* No ve com a triomfador i dominador: *Allunyarà de Jerusalem els cavalls i els arcs dels guerrers seran bandejats.* És un rei humil i de pau: *Adreçarà a tots els pobles paraules de pau.* I l'apòstol Pau subratlla que la nostra vida ha d'estar moguda *per l'Esperit que donarà la vida als nostres cossos mortals. Si visquéssim per la carn moriríem; en canvi si per l'Esperit fem morir les obres pròpies de la carn, viurem.* La vida es troba només en deixar-nos endur per l'Esperit. Ens cal demanar des de la senzillesa i la humilitat el coneixement profund de Déu, un coneixement que ens ha de dur a l'amor autèntic, a la vida plena.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura de la profecia de Zacaries (Za 9,9-10.13,1)

El Senyor diu: «Alegra't, ciutat de Sió. Aclama, ciutat de Jerusalem. El teu rei fa la seva entrada. És bo i salvador, muntat humilment en un ase, en un pollí, fill de somera. Bandejarà d'Efraïm els carros de guerra, allunyarà de Jerusalem els cavalls, i els arcs dels guerrers seran bandejats. Adreçarà a tots els pobles paraules de pau, i el seu domini s'estendrà d'un mar a l'altre, des del gran Riu fins a l'extrem del país.»

▶ Salm responsorial (144)

R. *Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.*

Us exaltaré, Déu meu i rei meu, / beneiré el vostre nom per sempre. / Us beneiré dia rere dia, / lloaré per sempre el vostre nom. R.

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Que us enalteixin les vostres criatures, / que us beneixin els fidels; / que proclamïn la glòria del vostre regne / i parlin de la vostra potència. R.

Totes les obres del Senyor són fidels, / les seves obres són obres d'amor. / El Senyor sosté els qui estan a punt de caure, / els qui han ensopegat, ell els redreça. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,9.11-13)

Germans, vosaltres no viviu segons les mires de la carn sinó segons les de l'Esperit, perquè l'esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tingués l'esperit de Crist, no seria de Crist. I si habita en vosaltres l'esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu esperit, que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals. Per tant, germans, nosaltres tenim un deute, però no amb la carn, que ens obligaria a viure com demana la carn. Perquè si visquéssiu així, moriríeu; en canvi, si per l'Esperit feu morir les obres pròpies de la carn, viureu.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 11,25-30)

En aquell temps, Jesús digué: «Us enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè heu revelat als senzills tot això que heu amagat als savis i als entesos. Sí, Pare, així us ha plagut a vós. El Pare ho ha posat tot a les meves mans. Fora del Pare, ningú no coneix veritablement el Fill; igualment, no coneix veritablement el Pare, fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar. Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats; jo us faré reposar. Accepteu el meu jou, feu-vos deixebles meus, que jo soc benèvol i humil de cor, i trobareu el repòs que tant desitjàveu, perquè el meu jou és suau, i la meua càrrega lleugera.»

▶ Lectura de la profecia de Zacarías (Zac 9,9-10)

Esto dice el Señor: «¡Salta de gozo, Sión; ¡alégrate, Jerusalén! Mira que viene tu rey, justo y triunfador, pobre y montado en un borrico, en un pollino de asna. Suprimirá los carros de Efraïm y los caballos de Jerusalén; romperá el arco guerrero y proclamará la paz a los pueblos. Su dominio irá de mar a mar, desde el Río hasta los extremos del país.»

▶ Salmo responsorial (144)

R. *Bendeciré tu nombre por siempre, Dios mío, mi rey.*

Te ensaltaré, Dios mío, mi rey; / bendeciré tu nombre por siempre jamás. / Día tras día, te bendeciré / y alabaré tu nombre por siempre jamás. R.

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

Que todas tus criaturas te den gracias, Señor, / que te bendigan tus fieles. / Que proclamen la gloria de tu reinado, / que hablen de tus hazañas. R.

El Señor es fiel a sus palabras, / bondadoso en todas sus acciones. / El Señor sostiene a los que van a caer, / endereza a los que ya se doblan. R.

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,9.11-13)

Hermanos: Vosotros no estáis en la carne, sino en el Espíritu, si es que el Espíritu de Dios habita en vosotros; en cambio, si alguien no posee el Espíritu de Cristo no es de Cristo. Y si el Espíritu del que resucitó a Jesús de entre los muertos habita en vosotros, el que resucitó de entre los muertos a Cristo Jesús también dará vida a vuestros cuerpos mortales, por el mismo Espíritu que habita en vosotros. Así pues, hermanos, somos deudores, pero no de la carne para vivir según la carne. Pues si vivís según la carne, moriréis; pero si con el Espíritu dais muerte a las obras del cuerpo, viviréis.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 11,25-30)

En aquel tiempo, tomó la palabra Jesús y dijo: «Te doy gracias, Padre, Señor del cielo y de la tierra, porque has escondido estas cosas a los sabios y entendidos, y se las has revelado a los pequeños. Sí, Padre, así te ha parecido bien. Todo me ha sido entregado por mi Padre, y nadie conoce al Hijo más que el Padre, y nadie conoce al Padre sino el Hijo y aquel a quien el Hijo se lo quiera revelar. Venid a mí todos los que estáis cansados y agobiados, y yo os aliviaré. Tomad mi yugo sobre vosotros y aprended de mí, que soy manso y humilde de corazón, y encontraréis descanso para vuestras almas. Porque mi yugo es llevadero y mi carga ligera.»